

DEEL 5 REISVERSLAG 2014.

LISBOA

Gedurende de maand Mei hebben we de kinderen bezocht in Nederland en Zwitserland.

Omdat we een heel slechte verbinding hadden naar de Azoren, besloten we een paar dagen in Lissabon te blijven en boekten een kamer in het Salitre Hostel in het centrum. We namen van het vliegveld de metro naar de Rua de Salitre en waren in een minuut of 15 in het hotel.

De volgende dagen zwierven we te voet door de oude stad en we merkten dat men helemaal in de ban was van de Europa Cup finale, die in Lissabon uitgevochten werd door de twee Spaanse clubs uit Madrid, Atletico en Real.

Regelmatig vonden we onze weg naar de Mercado de Ribeira, waar in het overdekte gedeelte een keuze te maken was uit heel veel eethuisjes.

Wij hadden er al snel één gevonden die heel goede wijn schonk en leuke kleine hapjes serveerde.

We konden dus heel veel hapjes proeven als we een aantal éénpersoons plates bestelden.

Op een morgen liepen we onder de arcades van een groot plein, het Praça do Comercio, toen het begon te regenen.

We ontdekten dat we voor een wijnproeverij stonden en meenden dat dit een goede plek was om de regenbui af te wachten.

De hostessen vertelden ons dat we tickets konden kopen voor €2.00 en dan begon het wijnproeven. Je kon uit diverse "vaatjes" tappen tot je kaart op was.

Een heel leuk idee.

We hebben nog een enorme mars ondernomen naar het beeld van de Padrão dos Descobrimentos, van oorsprong een grenssteen waarmee de Portugezen hun grondgebied markeerden, maar nu stelt het de boeg van een schip met Hendrik de Zeevaarder aan het roer voor, gecombineerd met kruis en zwaard.

Even verderop staat de Torre de Belem, een Portugees voorbeeld van laatgotische architectuur, door Dom Manuel 1 gebouwd in 1515 om de haven van Lissabon te bewaken.

Tenslotte maakten we de klim naar het Castelo de São Jorge, verkenden de oude, steile straatjes van de wijk Alfamo en kwamen in een heel klein eethuisje terecht waar veel kantoormensen aten. Om hun nette pakken niet te besmeuren werd hen door de uitbaarster een slab omgebonden! Zij deed extra haar best toen ze merkte dat wij het tafereeltje geamuseerd zaten te bekijken...

ZOMER OP DE AZOREN.

Op Skua aangekomen, merkten we dat de zomer haar intrede gedaan had.

De stijve stokjes van de gesnoeide Hortensias waren uitgebot tot grote struiken met enorme bolle bloemschermen.

In de Marina waren bijna alle lege plaatsen ingenomen door nieuwkomers en ook de schepen die met de ARC van Amerika naar Europa zeilden liepen druppelsgewijs binnen terwijl een aantal de vrijheid van de ankerplaats verkoos.

NIEUWE ZEILHUIKEN.

Bij Gaastra sails hadden we per e-mail 2 nieuwe zeilhuizen besteld. We deden dat al in November 2013 om van de winterkorting te profiteren. Jan Miedema vroeg om tekeningen met de juiste afmetingen en mailde tegelijkertijd dat hij de mallen van 2000 ook nog in de computer had staan. Helaas heeft hij de boel blijkbaar door elkaar gehusseld en toen we met de nieuwe huiken in Terceira aankwamen, klopte er geen barst van. We stuurde het pakket per post terug op 3 juni. Daarna hoorden we niets meer. Het postkantoor in Praia kon het pak naar Amsterdam volgen tot 10 juni; daarna was het verdwenen. Het is nu 29 juni en nog steeds wacht Gaastra op ons postpakket. We vrezen het ergste.

BATTERIJEN EN BOUGIES.

We hebben 2 startbatterijen nodig en Wijtze is heel kritisch op de kwaliteit van de Portugese accu's. Hij wil betere hebben en bestelt ze bij SVB in Bremen. We waren verheugd dat de verzendkosten slechts €34.00 zouden bedragen. Helaas, 2 dagen later werd ons meegedeeld dat de verzendkosten naar de Azoren €340.00 bedroegen en daar kwamen nog douane kosten en invoerrechten(?) bovenop. Bedankt, maar daar trappen we niet in. Dan toch maar de mindere kwaliteit van Portugese accu's. Onze Azoriaanse buurman van het motorjacht Espadim Azul is monteur in een garage in Angra do Heroismo en belooft 2 batterijen en 2 bougies voor de buitenboord motor te leveren. De bougies zijn aangekomen maar de accu's moeten nog uit "verwegistan" komen, oftewel van het vaste land. Dat duurt nog eens 15 dagen. Hoe moeten we die wortels onder het schip uit de grond trekken als we eindelijk kunnen vertrekken????

HOOGWERKSTER.

Er zijn nog een paar klusjes in de mast te doen en eerst doe ik de hoogste klus, dan hoef ik daar niet weer naar toe. De grootzeilval schavielt tijdens het zeilen door en ik heb gezien dat de lak van een uitstekend gedeelte (de kraan) van de masttop afgesleten is. Dat is nu een heel scherp randje geworden en met een vijl slijp ik het scherpe gedeelte rond. daarna plak ik er voor de zekerheid een reep duck tape overheen. Het geschavielde stukje op de val bekleed ik met een dun laagje kunstsof dat ik bij

Gaastra heb gekregen, want we hadden de val al een keer gekeerd.
Hopelijk is het voldoende.

HOUTOVEN.

Luis heeft achter in de tuin van zijn huis in São Sebastiao een huisje gebouwd met daarin een BBQ en een houtoven.

We worden uitgenodigd om pizza te komen eten en Wijtze is helemaal gek van die oven. Hij stookt mee met Luis, brengt de pizza's uit de keuken op houten scheppen naar de oven en schuift ze erin alsof hij het dagelijks doet.

Ze waren heerlijk en toen ze ons een paar weken later weer vroegen, nu om het Azoriaanse gerecht Alcatra te komen proeven, zeiden we geen nee.

Ook dit was een succes en het rundvlees, gegaard in een kleipot in de houtoven smaakte toch wel heel anders dan in een restaurant in Praia.

SEANG.

Er komt een Nederlandse ketch de haven in en even later staan we met de schipper op de kade te praten.

Hij vraagt of hij onze elektronische toegangkaart mag gebruiken omdat de office gesloten is.

We stellen ons voor:

Hij: "Ik ben Pim van de Seang".

Wij: "Mla en Wijtze van de Skua".

Bij beiden begint een lichtje te branden van herkenning.

We hebben een gezamenlijke kennis en Pim krijgt van zijn vriend onze reisverslagen toegestuurd.

Hij weet dus alles van ons.

Zijn maat Leopold komt een weekje logeren en we nodigen hen uit voor een etentje aan boord.

Na een week gezeild te hebben met een andere vriend komt Pim met een fles wijn afscheid nemen want hij vertrekt de volgende dag richting Engeland en Nederland.

Ik had nog een Billabong bermuda in de kast liggen die mij niet paste en ik vroeg Pim of hij hem wilde hebben.

Het was precies zijn maat en ik vroeg er een blik capucijners voor terug omdat we die in geen eeuwen hadden gegeten.

Pim belooft een stel blikken bij ons aan boord te brengen.

De volgende dag voer hij weg terwijl ik in de stad was en hij vergat de capucijners.

Ik heb hem per mail gesommeerd onmiddellijk om te keren om de blikken alsnog af te geven. De schooier.

PORTEXPRESS.

De portexpress is ook weer in gebruik geweest, want supermarkt Guarita gaf 10% korting gedurende één week.

We konden dus op ons gemak de voorraad aanvullen door verschillende ritjes met het vouwfietsje te maken waarbij Wijtze met twee tassen aan het stuur en rugzak achterop

de helling naar de haven af komt razen.

WK VOETBAL BRAZILIE.

Voetbal leeft in Portugal en het team wordt op de televisie voortdurend aangemoedigd. Helaas voor Portugal deden Ronaldo en zijn maten niet wat ze beloofden, zodat het gisteren afgelopen was en gelijk de voetbalinteresse tot nulpunt gedegradeerd werd. We zullen zien wat Holland nog presteert.

Hopelijk zijn we bij het verschijnen van het volgende reisverslag vertrokken.
MIA en WIJTZE